

# Sårö.

Versen, tillägnade Em  
minni den 4 augusti  
d. 4 augusti 1908 af  
A. G.

1 När fordom brändes svenska kuster  
Vid Nordjóns stränder öfver allt  
Och vi bestodo keta drister  
Och folket led och folket svalt,

---

2 Då fanns en ö vid dessa stränder,  
Dit ingen ovän nåndes gå,  
Ej tordes kasta några bränder,  
Ty den var skön, så skön som få.

---

3

Den vaktades af Englars skara,  
 På jorden och ett paradis  
 Och Engeln sade: "den skall vara  
 Uppå Guds godhet ett bevis";

---

4) Ty människorna, som den bodde,  
 De voro Englar äfven de,  
 De allen på Guds allmakt trodde  
 Och visste att sig väl bete.

---

5  
 Så står den ön ännu så fager,  
 Med aldrig furu och ek uppå,  
 Som must ur feta jorden tager,  
 Då andra öar kala stå

---

6 Och Englar uti hvita dräkter  
Ses vandra här och kvar på ön,  
Fäst det har kommit nya släkter  
Och nya träd och nya frön.

---

1 Se Englar och ses "tennis" spela  
Och fröjdas utaf hjertans lust.  
Och skönt är allt uti det hela  
Vid denna fagra, rika kust.

---

2 Mer väntar man på kungligheter,  
Som skänka skall en extra glans,  
Allt med den fina societeten,  
Som uppå Särö ständigt fanns.

---

3  
Nu putsar man på alla kanter,  
Man målar väggar, målar Tak,  
Man lägger råd med sina tanter  
Och gör sig fin båd' fram och bak.

---

4  
Och tennisbanan man förlänger,  
På ena kanten blott. Förstås -  
Om någon bollen längre slänger,  
An som det hittills nu består.

---

5  
Jag kämer ike spelet noga,  
Jag ser blott, att det går med Schwung  
Och att man lär sig riktigt knoga  
Och öfar sig - allt för sin Kung.

---

6) Ty Kungen sjelf - han älskar sporten  
 Och jagra tärnor uti spräng -  
 Och här finns många af den sorten,  
 Som tjusa, glädja på en gång.

---

1) Ej Kungen endast, men oss alla  
 De glädja med sitt friska spel,  
 Så ock när deras skrat hörs skalla.  
 Man ej på glädjen tager Fel.

---

2) Ja! allz är skönt och hehigt vordet  
 Flomthän man gäe på dem a ö -  
 Det är tom skulle skapar ordet  
 Ha trollat fram ett särskildt frö,

---

3 Som skiljde sig från alla andra  
Med större lifskraft och geni,  
Ty, hvarde man här på ön vill vandra,  
Allt synes som ett trolleri -

---

4 Och människan kan gjort sitt bästa,  
Små lätta villor här och kvar,  
Der man kan bjuda godt att gästa  
Sin egen Kung och Landets Far,

---

5 Der man ger Fester och supéer,  
Men och kan hvila kropp och själ,  
Der glädjen bärs af goda féer  
Och men'skan vill sin nästa väl.

---

6 Ja. 'så är Särö, mina vännar!  
En äkta perla vid vår kust —  
Jag endast tacksamheten känner,  
Jag fått förnygrad lif och lust

---

1 Jag lärt mig älska dessa skogar  
Med aldrig fur och aldrig ek;  
Jag ofta öfver bergen knogar  
Och lifvet synes mig som en lek

---

9 När jag från bergenstopp får blicka  
Ut öfver hafsets svall och bress  
En lofsång då jag ville skicka  
Vid blommornas doft och skogens fjes.

---